

MISA CON NENOS
11 de febreiro del 2024
Ordinario 6º-B
Marcos 1, 40-45:
“Se queres, podes limparme”
Mensaxe: Xesús, como ao leproso,
límpasme échesme.

1. MONICIÓN DE ENTRADA

Irmáns e irmás: neste domingo 6º do tempo ordinario, antes de empezar a Coresma, a Palabra de Deus séguenos mostrando como Xesús se achega aos enfermos, cólleos da man, cúraos e se compadece das dores da humanidade. Hoxe somos nós os que en nome de Xesús temos que ser man tendida a tantas lepras que afectan á humanidade sufrinte. É o que nos lembra a **Xornada de Mans Unidas**, a Campaña contra a fame, co lema: “O efecto ser humano” que nos fai pensar como a humanidade é capaz de cambiar o planeta para ben e para mal, polo que habemos de espertar a nosa solidariedade.

(Podemos colocar o cartel de Mans Unidas ou unha hucha).

SAÚDO DO SACERDOTE: No nome... **O Señor que sanda e renova a nosa vida, sexa convosco.**

2. SÚPLICAS DE PERDÓN

Das nosas faltas de acollida, de agarimo, de colaboración e de entrega, pedimos perdón a Deus Pai:

-Ti que es bo e compasivo. *Señor, ten piedade de nós.*

-Ti que nos mostras o teu amor curando nosas feridas. *Cristo, ten piedade de nós.*

-Ti que sostés aos pobres e te identificas con eles. *Señor, ten piedade de nós.*

3. MONICIÓN ÁS LECTURAS

Hoxe no evanxeo escoitaremos como Xesús cura un leproso tocándoo e limpándoo. O libro do levítico explícanos o que significaba ser leproso naquela época, e o dura que era a súa vida pola marxinación á que se vía sometido: enfermo e só. E S. Paulo exhorta aos cristiáns da comunidade de Corinto cunhas palabras moi sinxelas válidas tamén para nós: *“facédeo todo para gloria de Deus, seguid o meu exemplo”*.

4. ORACIÓN DOS FIEIS

Do mesmo xeito que o leproso, sabemos Señor que ti o podes todo. Coa súa mesma humildade, elevamos a ti a nosa pregaría dicindo:

R. - Contáxianos de solidariedade. - Limpas os nosos corazóns.

1. Pola Igrexa, sacramento de salvación, para que sexa lugar de acollida e de consolo para os excluídos da nosa sociedade en tantas periferias. **Oremos.**
2. Polos que sofren no corpo e no seu espírito, para que atopen en nós apoio, escoita, agarimo e solidariedade. **Oremos.**
- 3.- Por todos os que nas nosas parroquias se senten marxinados para que sexamos man tendida e próxima para todos. **Oremos.**
- 4.- Polos anciáns aos que ás veces retiramos das nosas preocupacións e polos nenos aos que non prestamos a debida protección e coidado. **Oremos.**
- 5.- Polos que formamos esta comunidade, para que nos contaxiemos de solidariedade para acabar coa fame, a falta de vivenda, de escolas ou de dereitos. **Oremos.**

6.- Por Mans Unidas, polos seus voluntarios e colaboradores para que entre todos escoitemos o clamor dos pobres e promovamos o desenvolvemento dos pobos. **Oremos.**

7.- Hoxe celébrase a Xornada do Enfermo e pedimos que fagamos nosa a mirada compasiva de Xesús, que coidemos a quen sofre e sandemos as feridas da soidade e do illamento. **Oremos.**
Limpa, Señor, os nosos corazóns e fainos compasivos e misericordioso con todos.

5. PROCESIÓN DE OFRENDAS

- **MÁSCARAS CON PALABRAS ARREDOR (LEPRAS):** No entroido disfrazámonos pero tantas veces no interior do noso corazón levamos escondidas diferentes lepras: egoísmo, violencia, discriminación, rexeitamento... Hoxe pedimos a Xesús que se achegue a nós, que nos sande e nos limpe.

- **TIRIÑAS** que os nenos van colocando nun corazón roto: Ofrecemos estas tiriñas que representan o noso desexo de non ferir nunca a ninguén e de curar con amor os corazóns feridos como fixo Xesús.

- **PAN E VIÑO:** Sen o pan, debilitámonos, a vida faise imposible, pero moitos non teñen que comer. Nesta Xornada da Campaña contra a fame compartimos un pouco do noso para que o Señor o bendiga e a ninguén lle falte o pan material nin o pan da eucaristía.

- **COLECTA DE MANOS UNIDAS:** Presentámosche, Señor, a colecta de hoxe como un xesto de que nos doe a pobreza de tantos no mundo e como un signo de que nos “contaxiamos de solidariedade” para limpar do mundo a fame e tantas carencias que moitos padecen.

Grazas polo que soñaron en min antes de ser, polos meus pais, irmáns e mestres. Grazas por tantos que traballaron para que eu fose cubrindo as miñas necesidades vitais.

Grazas por quen xogou, riu, cantou e rezou ao meu lado, acompañando o meu ser e o meu vivir. Grazas polas persoas que me amaron, e ademais soubéronmo dicir e demostrar, con abrazos, bicos e tenruras que alimentaron o meu corazón e o meu saber amar.

Grazas por quen me elixiu como amigo, porque influíu na miña seguridade e me ilusionou. Grazas polo que se atreve a lembrarme un erro, porque me dá a posibilidade de mellorarme. Grazas polos que viven e traballan ao meu lado, pois a súa compañía cotiá faime ser eu.

Grazas polos familiares e próximos que se interesan pola miña saúde e as miñas dificultades. Grazas polos que se deixan coidar por min, pois fan brotar o meu mellor eu. Grazas polos que perdoan os meus erros, pois me ensinan a ser humano e a desculpar. Grazas polos que se deixan axudar por min, pois me fan sentir válido e importante.

Grazas por todos os seres humanos pois me fan sentirme fraterno.

Grazas por cada aprendizaxe e descubrimento porque me volven sinxelo e sabio á vez.

Grazas por cada vida entretecida coa miña, pois fan que a miña historia sexa un cántico agradecido.

Mari Patxi Ayerra

